ТАҚЫРЫБЫ:

МАРТИН ЛЮТЕР

Қазиева Ж.Н

МАРТИН ЛЮТЕР

(1483-1546)

неміс ойшылы және қоғам қайраткері

Мартин Лютер

неміс ойшылы және қоғам қайраткері, Германиядағы бюргерлік реформалаудың басшысы, немістің протестантизмнің(лютерандық) негізін салушы, жалпы немістік әдеби тілді құрастырушылардың бір. Библяны немісше аударған.

Мартин Лютер

Музыкант болған, шіркеуде діни әндер жазған.

Реферматор, библяны немісше аударған, керемет оратор философ

Протестанттық бағыттың негізін салушы

ГАНС ЖӘНЕ МАРГАРИТА ЛЮТЕР

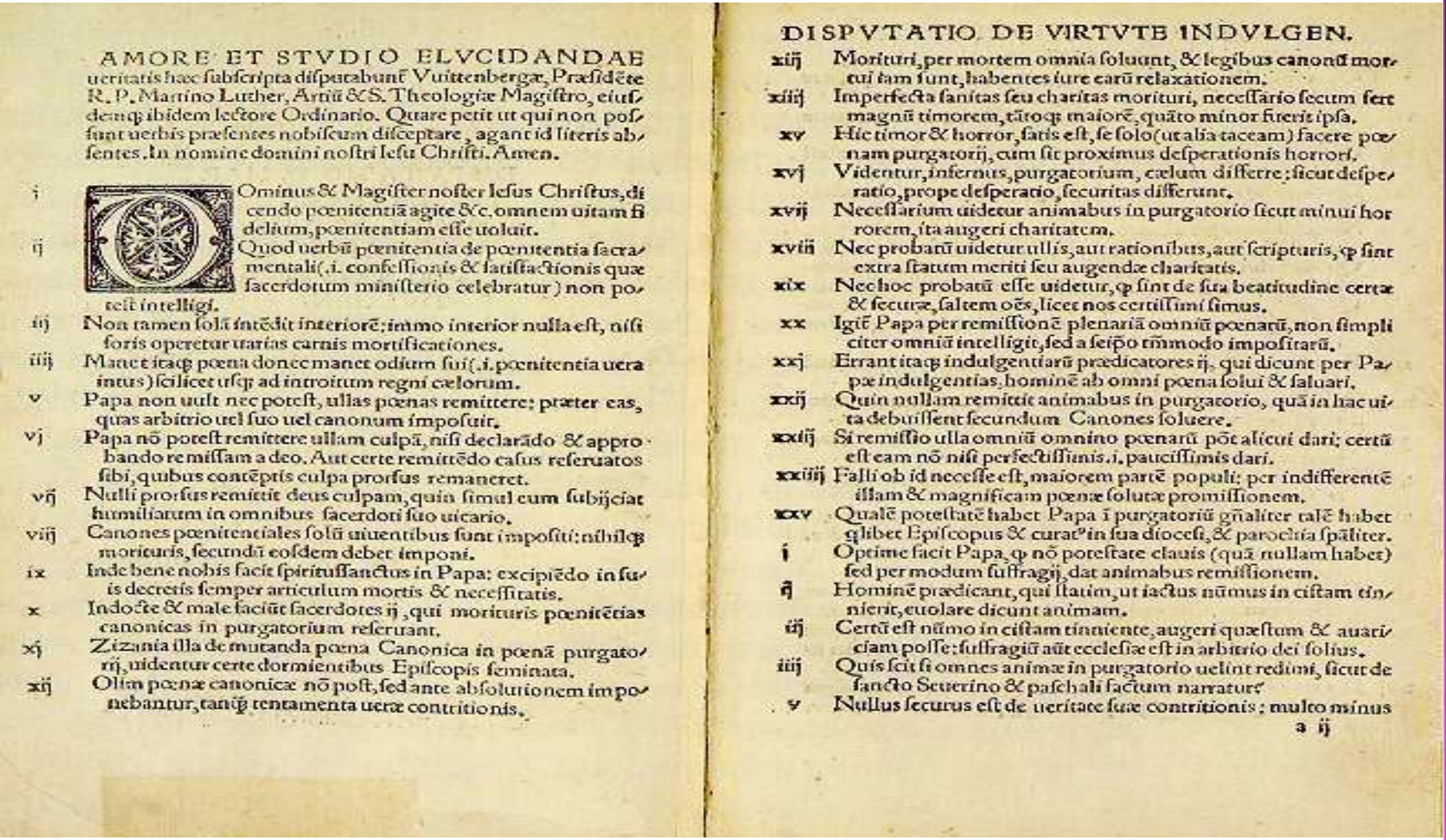

AMORE ET STVDIO ELVCIDANDAE ueritatis hæc ſubſcripta diſputabunt Vuittenbergæ, Præſidēte R. P. Martino Luther, Artiū & S. Theologiæ Magiſtro, eiuſdemq; ibidem lectore Ordinario. Quare petit ut qui non poſſunt uerbis præſentes nobiſcum diſceptare, agant id literis abſentes. In nomine domini noſtri Ieſu Chriſti. Amen.

i Dominus & Magiſter noſter Ieſus Chriſtus, dicendo pœnitentiā agite &c. omnem uitam fidelium, pœnitentiam eſſe uoluit.

ij Quod uerbū pœnitentia de pœnitentia ſacramentali (.i. confeſſionis & ſatiſfactionis quæ ſacerdotum miniſterio celebratur) non poteſt intelligi.

iij Non tamen ſolā intēdit interiorē; immo interior nulla eſt, niſi foris operetur uarias carnis mortificationes.

iiij Manet itaq; pœna donec manet odium ſui (.i. pœnitentia uera intus) ſcilicet uſq; ad introitum regni cælorum.

v Papa non uult nec poteſt, ullas pœnas remittere; præter eas, quas arbitrio uel ſuo uel canonum impoſuit.

vj Papa nō poteſt remittere ullam culpā, niſi declarādo & approbando remiſſam a deo. Aut certe remittēdo caſus reſeruatos ſibi, quibus contēptis culpa prorſus remaneret.

vij Nulli prorſus remittit deus culpam, quin ſimul eum ſubijciat humiliatum in omnibus ſacerdoti ſuo uicario.

viij Canones pœnitentiales ſolū uiuentibus ſunt impoſiti; nihilq; morituris, ſecundū eoſdem debet imponi.

ix Inde bene nobis facit ſpirituſſanctus in Papa: excipiēdo in ſuis decretis ſemper articulum mortis & neceſſitatis.

x Indocte & male faciūt ſacerdotes ij, qui morituris pœnitētias canonicas in purgatorium reſeruant.

xj Zizania illa de mutanda pœna Canonica in pœnā purgatorij, uidentur certe dormientibus Epiſcopis ſeminata.

xij Olim pœnæ canonicæ nō poſt, ſed ante abſolutionem imponebantur, tanq; tentamenta ueræ contritionis.

DISPVTATIO DE VIRTVTE INDVLGEN.

xiij Morituri, per mortem omnia ſoluunt, & legibus canonū mortui iam ſunt, habentes iure earū relaxationem.

xiiij Imperfecta ſanitas ſeu charitas morituri, neceſſario ſecum fert magnū timorem, tātoq; maiorē, quāto minor fuerit ipſa.

xv Hic timor & horror, ſatis eſt, ſe ſolo (ut alia taceam) facere pœnam purgatorij, cum ſit proximus deſperationis horrori.

xvj Videntur, infernus, purgatorium, cælum differre; ſicut deſperatio, prope deſperatio, ſecuritas differunt.

xvij Neceſſarium uidetur animabus in purgatorio ſicut minui horrorem, ita augeri charitatem.

xviij Nec probatū uidetur ullis, aut rationibus, aut ſcripturis, q; ſint extra ſtatum meriti ſeu augendæ charitatis.

xix Nec hoc probatū eſſe uidetur, q; ſint de ſua beatitudine certæ & ſecuræ, ſaltem oēs, licet nos certiſſimi ſimus.

xx Igit̄ Papa per remiſſionē plenariā omniū pœnarū, non ſimpliciter omniū intelligit, ſed a ſeipſo tm̄modo impoſitarū.

xxj Errant itaq; indulgentiarū prædicatores ij, qui dicunt per Papæ indulgentias, hominē ab omni pœna ſolui & ſaluari.

xxij Quin nullam remittit animabus in purgatorio, quā in hac uita debuiſſent ſecundum Canones ſoluere.

xxiij Si remiſſio ulla omniū omnino pœnarū pōt alicui dari; certū eſt eam nō niſi perfectiſſimis .i. pauciſſimis dari.

xxiiij Falli ob id neceſſe eſt, maiorem partē populi; per indifferentē illam & magnificam pœnæ ſolutæ promiſſionem.

xxv Qualē poteſtatē habet Papa ī purgatoriū gn̄aliter talē habet qlibet Epiſcopus & curatꝰ in ſua dioceſi, & parochia ſpāliter.

i Optime facit Papa, q; nō poteſtate clauis (quā nullam habet) ſed per modum ſuffragij, dat animabus remiſſionem.

ij Hominē prædicant, qui ſtatim, ut iactus nūmus in ciſtam tinnierit, euolare dicunt animam.

iij Certū eſt nūmo in ciſtam tinniente, augeri quæſtum & auariciam poſſe; ſuffragiū aūt eccleſiæ eſt in arbitrio dei ſolius.

iiij Quis ſcit ſi omnes animæ in purgatorio uelint redimi, ſicut de ſancto Seuerino & paſchali factum narratur?

v Nullus ſecurus eſt de ueritate ſuæ contritionis; multo minus

a ij

99 ТЕЗИС ДЕП АТАЛАТЫН ШЫҒАРМАСЫ

Оқыған гимназиясы

- Лютерге14ғасырдағы мистиктер дің идеялары жақын; «адамның ішкі жан дүниесінің» құдаймен бірлігі туралы ілімді Лютер «сеніммен ақтау» іліміне аударған: бірлік - сенімі, рухты сақтаудың шарты; игі істер - сақтануға жеткілікті жол емес, тек сенімді көрсетудің жемісі ғана.

МАРТИН ЛЮТЕР КЕЗІНДЕ АНТИСЕМИСТ БОЛҒАН ЖӘНЕ ЕЛІНЕН ЕВРЕЙЛЕРДІ ҚҰРТУДАН ТАЙЫНБАҒАН, ТАРИХТАҒЫ МАҢЫЗДЫ РӨЛІ МЕМЛЕКЕТТЕН КАТОЛИК ШІРКЕУІН АРАЛАСПАУҒА ШАҚЫРДЫ.